

MIRACOLE

care fac

45

MINUINI

EDITURA PARALELA

Dr. Eckart von Hirschhausen

Redactare: Martin Zick
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design și ilustrații: Jörg Asselborn; Dirk von Manteuffel - ilustrații
paginile 46, 136, 200, 232-233; Jörg Pelka - ilustrații PINGUIN.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HIRSCHHAUSEN, ECKART VON

Miracole care fac minuni : cum ne vindecă medicina și magia /

dr. Eckart von Hirschhausen ; trad. din lb. germană de Monica Grigore. -

Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-3033-9

I. Grigore, Monica (trad.)

615

Wunder Wirken Wunder: Wie Medizin und Magie uns heilen

Dr. med. Eckart von Hirschhausen

Copyright © 2016 by Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek bei Hamburg, Germany

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Dr. Eckart von Hirschhausen

MIRACOLE

care fac

MINUNI

Cum ne vindecă medicina și magia

Traducere din limba germană de
Monica Grigore

Editura Paralela 45

Cuprins

Știința a alungat magia din medicină. Dar nu și din oameni.....	11
Ca să nu vă mirați.....	12

Capitolul 1

MIRACOLELE EXISTĂ DINTOTDEAUNA **17**

Am văzut trei minuni.....	18
Magia și Maria.....	23
Când doi se ceartă.....	27
Cât de spontane sunt vindecările spontane?	34
Vraciul miraculos din noi	38
Gânduri care omoară.....	43
Vindecători din toată lumea.....	49
Cum am făcut cunoștință în transă cu ursul meu interior – ca vânzător de aspiratoare.....	53
Jos negii!.....	56
La început a fost cuvântul.....	60
Ce coincidență!.....	67
Micul meu geniu are talent.....	71
Sângerați, vă rog!.....	74
Unde se ascunde spiritul?.....	78
Alte țări, alte pastile – și spirite	81
Ce au să ne spună norii și luna	85

Capitolul 2

MIRACOLELE SUNT POSIBILE **95**

Cum m-a fermecat magia	96
Vracii filipinezi	102
Sunteți un medium!	107
Scândurile din fața ochilor care înseamnă lumea.....	115
Unul dintre părinții dumneavoastră era de sex feminin!.....	119
Infractori persuasivi	124
Există oameni cu energii speciale?	129

Capitolul 3

MIRACOLELE ÎNTRE ÎNCERCARE ȘI EROARE **133**

Odiseea genunchiului meu.....	134
De unde știți asta?.....	139
Nu orice operație e prima soluție!.....	147
Dansul cu panglică în jurul mediei de aur.....	151
Când acul trece pe lângă.....	154
Aparatele dentare provoacă pubertatea?.....	158
Germania și globalizarea.....	161
Aspirina, medicamentul-minune.....	167
Plantele pot face orice.....	170
Mici înțepături, efecte mari.....	174
Ne temem de lucrurile false?.....	181
Autovindecare și autoresponsabilitate.....	188

Capitolul 4

INDUSTRIA MIRACOLELOR **195**

Slăbim sau ne îngrășăm?.....	197
Prima carte cu vitamina A!.....	202
Trebuie să vorbim!.....	207
Ce mai știe medicul de familie despre familie?.....	212
Venirea îngerilor pe Pământ.....	216
Practic, ce poate face un medic naturist?.....	221
Naturiști pentru autoturisme.....	224
Nevindcătorii și Steve Jobs.....	227
Suntem atât de toxici pe cât credem?.....	235
Zahărul, lucrătura diavolului.....	241
Minunea albastră.....	245
Toate-s psiho, nu-i așa?.....	248
Trebuie să bei mai mult.....	250

Capitolul 5

ȘTIINȚA FACE MINUNI **255**

Mai zvelți cu ciocolată!.....	256
Pentru un pumn de întrebări bune.....	260

Nu trebuie să cauți pe Google	266
Ochii din cârnați ne privesc	269
Jos presiunea.....	272
Bridge Over Troubled Water	275
Spălatul mâinilor, un miraculos remediu subestimat.....	281
De fapt, de ce fumezi?.....	284

Capitolul 6

MICI MIRACOLE DE TREI ORI PE ZI 291

Demonul interior este masochist!	292
Aveți suficient stres?.....	296
O atingere poate salva viața	300
Muzica, arta de a supraviețui	307
Magia poeziei, sau cuvinte forte.....	311
Noroc!.....	314
Puterea ritualului.....	316
Yoghinule, salută soarele și pentru mine!	322
Nu călcați pe furnici!.....	324
Niciunul dintre noi nu s-a adus singur pe lume	329
Nu aștepta pe altul, iubește-te pe tine însuți.....	332

Capitolul 7

CINE RÂDE LA URMĂ... 337

Regele din spital.....	338
Umorul este atunci când oricum râzi.....	340
Ce aş face dacă aş avea cancer?	345
Cum vreau să îmbătrânesc?.....	350
Prima loterie de sfaturi: Trageți propriile concluzii	355
49 de obiceiuri sănătoase.....	358
Gata cu gluma: Salvați sistemul sanitar! Dar nu pe acesta	364
Mulțumiri.....	373

Știința a alungat magia din medicină. Dar nu și din oameni.

În copilărie, de fiecare dată când cădeam mama mă consola suflând peste bubă și rostind cuvintele magice: „Uite, Eckart, «au-au» fugе și zboară pe fereastră!“ Și, într-adevăr, vedeam cum își ia zborul. Chiar și cu fereastra închisă. Cât timp am studiat la facultatea de medicină am așteptat ca un profesor emerit să-mi explice cum se face că „au-au“ poate zbura. Fiindcă de la vârsta de patru ani știam că se poate. Însă aceste fenomene nici măcar nu au fost amintite pe întreaga durată a îndelungatelor și costisitoarelor mele studii. Și cu cât mă gândesc mai mult la asta, cu atât mai umilitor îmi pare. Mă bucur enorm de tot ceea ce există astăzi în materie de cunoaștere și oportunități, începând de la analgezice până la îngrijirea paliativă. Uneori însă ai nevoie doar de cineva care să te ia pur și simplu în brațe și să sufle!

Și chiar dacă la un moment dat ca adult ai devenit atât de luminat, atât de știutor, atât de cinic că nu mai poți sau nu mai vrei să crezi în abilitatea de zbor a durerii, pe copil nu l-ar ajuta cu nimic dacă din prea multă deșteptăciune NU i-ai sufla peste bubă!

Cunoașterea fără afecțiune rămâne rece. Și afecțiunea fără cunoștințe rămâne uneori printre posibilitățile noastre.

De aceea scriu această carte.

Pentru dumneavoastră și pentru toți cei care și-au pierdut suflul.

Al dumneavoastră,

Eckart v. Jirull

◦ Originea miracolelor ◦

Capitolul 1

MIRACOLELE EXISTĂ DINTOTDEAUNA

În acest capitol vorbim despre minuni și coincidențe. Cum explicăm inexplicabilul? Gândurile ne pot îmbolnăvi – și însănătoși din nou? De ce placebo e eficient, chiar dacă nimeni nu crede în așa ceva? Omul este mai puțin rațional decât crede el, dar asta nu înseamnă că credința trebuie să fie irațională. Iraționalul ne poate ține în loc, dar, de asemenea, ne poate duce la dependența de lucruri care nu sunt bune pentru noi. Disputa dintre medicina tradițională și cea alternativă nu este nouă, dar fiecare dintre noi poartă două suflete în piept – cel puțin. Să începem așadar cu minunile pe care eu însumi le-am trăit.

Am văzut trei minuni

„Toți așteaptă o minune, dar nimeni nu se uită în fața ușii.“

KLAUS KLAGES

Prima mea întâlnire cu o vindecare miraculoasă s-a întâmplat la Londra, unde am petrecut un an la o clinică, în cadrul unui program de schimb de studenți. Dacă povestea ar fi avut loc cu 2000 de ani în urmă, ar fi fost considerată un miracol biblic, fiindcă o femeie paralizată a putut dintr-odată să meargă din nou. Pentru corectitudine, trebuie să spunem că paralizia nu avea cauze neurologice, cum ar fi un nerv secționat; simptomele erau de natură „psihogenă“. Pe vremuri, pentru caracterizarea fenomenului se folosea termenul „isterie“.

De regulă, un medic experimentat își dă imediat seama că nu nervii și mușchii reprezintă problema, ci mai degrabă convulsiile și paralizia exprimă o suferință de natură psihică. Noi însă eram începători și trebuia să consultăm pacienta – o tânără de douăzeci de ani, extrem de slabă, care zăcea în pat și era convinsă că nu mai poate merge. Noi, studenții, am verificat reflexele, sensibilitatea și forța musculară în poziția culcat. Totul părea să fie în regulă, dar de îndată ce încercam să o ridicăm pe propriile picioare, pacienta intra în colaps. Printre noi nu s-a găsit niciunul care să-i spună: „Ridică-te și mergi, dar patul lasă-l aici.“ Lucru care n-ar fi folosit la nimic, fiindcă după toată experiența clinică am ajuns la concluzia că este important ca acești pacienți să fie tratați cu grijă, pentru a-și recăpăta încrederea în forțele proprii. Nu sunt ipohondri și nu simulează, suferința lor e autentică și este nevoie de soluționarea conflictului interior, prin care se pot salva în fața lor înșiși și a celorlalți. Cazul a fost preluat de specialiști, iar noi am fost uimiți când, în cele din urmă, pacienta a părăsit clinica pe propriile picioare, eliberată de o mare povară.

Am trăit cel de-al doilea moment de revelație la secția de psihiatrie pentru copii și adolescenți din München. În urmă cu 20 de ani am fost candidat în emisiunea lui Jürgen von der Lippe *Bani sau iubire*, unde mi-am prezentat hobby-ul de la acea vreme: magia. Pe-atunci lucram încă la Spitalul universitar de Neuropediatrie. Și am

spus în fața camerelor că mi-aș dori să îmbin medicina cu umorul, dar nu am încă idei concrete. În consecință, am fost invitat să fac un mic tur al spitalelor pediatrice cu show-ul meu de magie. La unul dintre aceste show-uri s-a întâmplat. Toți copiii și adolescenții s-au adunat în sala de gimnastică. Mi-am prezentat numărul, la care copiii participau și trebuia să sufle, să râdă și să numere cu voce tare. La final, un doctor a venit la mine și mi-a povestit ce observase: „În primul rând stătea un băiat, nu știu dacă l-ați văzut. E internat aici de câteva săptămâni fiindcă nu vorbește cu nimeni. E în stare de muțenie.“ Știam de această afecțiune, se numește „mutism“; deși din punct de vedere neurologic totul este intact, dintr-o nevoie interioară cei afectați încetează să mai comunice, complet sau selectiv. Doctorul mi-a zis: „L-am observat pe băiat. A uitat de afecțiunea lui în timpul show-ului dumneavoastră! Pur și simplu a râs laolaltă cu ceilalți, s-a distrat și a sporovăit.“

În acel moment am rămas fără grai. Apoi lucrurile mi s-au limpezit: nu eu am fost acela care l-a vindecat pe băiat, ci grupul. Probabil că am creat mediul, însă cooperarea a fost eficientă. Era forța molipsitoare a sentimentelor pozitive, a artei, a magiei, a mirării și a râsului. Acolo unde se adună trei sau mai mulți inși, se întâmplă mai multe decât în cazul discuțiilor în doi. Putem să ne lăsăm pradă bolilor – și invers, să le învingem.

Până aici lucrurile sunt clare. Dar nu aș vrea să trec sub tăcere faptul că am trăit lucruri pe care nu mi le pot explica nici în prezent.

Cadrul pentru experiența inexplicabilă nici nu putea fi mai necuviincios. Se întâmpla la Berlin, la scurt timp după căderea zidului, într-un cartier de blocuri din Hohenschönhausen. Acolo a avut loc un seminar de trei zile al unui trainer american cu rădăcini indiene. Din ambele părți ale orașului s-au strâns în sala multifuncțională și sărăcăcioasă aproximativ 200 de persoane aflate în căutarea dezvoltării personale. Tocmai încheiasem studiile, așa că eram într-o fază tipică de tranziție în care eram deschis noului.

Mi-a plăcut modul prin care trainerul sorta cu claritate problemele de bază ale vieții și ne călăuzea cu mult umor către propria noastră creativitate și către responsabilitate. Așa cum se întâmplă adesea în grupuri, acolo ni se arată posibilitatea de a trage învățăminte doar din simpla constatare că, în fond, oameni aflați în diverse stadii ale vieții și cu planuri total diferite duc pe umeri aceleași probleme și marote sau nemulțumiri.

În seara celei de-a treia zile exista un ritual prin care fiecare trebuia să înceapă o călătorie interioară, într-o stare de relaxare. Cunoșteam din facultate, de la seminarul de psihologie medicală, principiul călătoriei în vis. Până atunci experiența mea fusese următoarea: reușeam să mă relaxez foarte ușor, însă apoi aveam dificultăți în urmarea vocii călăuzei în lumea imaginilor interioare, întrucât adormeam imediat.

